AYLIK MİZAH DERGİSİ • YIL : 7

KARİKATÜR

SAYI: 82 • ŞUBAT 2000

TONGUÇ YAŞAR

SAHİBİ VE YAYIN YÖNETMENİ
KARİKATÜRCÜLER DERNEĞİ
ANKARA TEMSİLCİLİĞİ ADINA
METİN PEKER

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
MURAT ÖZMENEK

YAYIN KURULU
BÜLENT OKUTAN
CUMHUR GAZİOĞLU
OKTAY BİNGÖL
ORHAN TÜLEYLİOĞLU
MURAT SAYIN

KATKIDA BULUNANLAR
ALİ ULVİ ERSOY
ALİ ŞUR
ALİ HERKÜL ÇELİKKOL
A. TEOMAN SANALAN
ALİ ŞÜKRÜ FİDAN
AHMET ERKANLI
AKIN ÖNDER
BAYRAM ALİ KARA
BÜLENT OKUTAN
CEM KOÇ
CEM KENAN ÖNGÜ
CEZMİ ERMİŞ
CİHAN DEMİRCİ
EBUBEKİR AKYOL
ERDOĞAN KARAYEL
FETHİ DEVELİOĞLU
HÜSEYİN ATABAŞ
HÜSEYİN TANYERİ
HASAN UYSAL
GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU
İZEL ROZENTAL
NURİ BİLGİN
KADİR DOĞRUER
MEHMET TEVLİM
MÜMTAZ İDİL
MUSTAFA BİLGİN
NECATİ ABACI
NECATİ YILMAZ
NURİ BİLGİN
OĞUZ GÜREL
ÖZCAN ÇALIŞKAN
ÖZGÜR ARHAVİLİ
RAİF GÖKKUŞ
RUHİ TEK
TONGUÇ YAŞAR
TAYFUN AKGÜL
TURGAY KARADAĞ
TANJU ÖZKAN
SEÇKİN TEMUR
SERDAR ÇAKIRER
YENER ÇAKMAK

DERGİ TEMSİLCİLİKLERİ
Antalya/Cihan İşbaşı • Bursa/Mümin Bayram
İzmir/Cem Koç • Trabzon/Adnan Taç •
Mersin/Serdar Kutça • Sinop/Seyit Saatçi •
Zonguldak/Kürşat Coşkun
Kıbrıs/Hüseyin Çakmak

DİZGİ : DAMAR LTD. ŞTİ. • ANKARA
Özveren Sok. 3/8 Demirtepe Tel: 232 01 11

BASKI: YORUM MATBAACILIK
Fevzi Çakmak Sok. 15/A Kızılay Tel: 229 00 76

İRTİBAT VE YAZIŞMA ADRESİ
Konur Sokak 31/10 Kızılay-Ankara
Tel/Fax: 417 37 28

POSTA ÇEK NO: 104902 METİN PEKER
Altı Ay: 13.200.000 TL • Bir Yıllık: 26.400.000 TL
Altı Ay: 12.000.000 TL Bir Yıllık: 24.000.000TL (Resmi Dairelere)

Kapak Karikatürü: MUSTAFA BİLGİN

Karikatür Dergisi'ndeki eserler yazılı izin alınmadan kesinlikle yayınlanamaz.

KARİKATÜRCÜLER DERNEĞİ

Sevgili karikatür dostları,

- Günlerdir gazetelerde, TV'lerde Hizbullah'la yatıyor, Hizbullah'la kalkıyoruz. Sanki Amerika tekrar keşfediliyor.
Günaydın!

- Karikatür sanatımızın değerli ustalarından Ali Ulvi Ersoy 30 Ocak 2000 tarihinde İstanbul Büyükşehir Belediyesi Mizah ve Karikatür Müzesi'nde karikatürcüler ve yakın dostlarının yoğun katılımı ile anıldı
Ali Ulvi gibi değerlerin ne yazık ki yerleri dolmuyor.

- Canol Kocagöz, Mehmet Gölebakmaz, Mustafa Yıldız, Hüseyin Çakmak, Devrim Demiral, Yılmaz Baş, Halis Tokgöz, Kemal Urgenç, Altan Özkesici, Hicabi Demirci, Dinçer Pilgir ve Oğuz Gürel'in çizgileriyle katkıda bulundukları **Homur** karikatür dergisi Evrensel gazetesinin eki olarak karikatür ve mizah severlerin beğenisine sunulmuştur. Karikatür dergisi olarak arkadaşlarımızın bu çabasını kutlarız. Dileğimiz derginin sürekli olmasıdır.

- Sanat yönetmenliğini Turgut Çeviker'in yaptığı **Güldiken** Mizah Dergisi güz sayısını karikatür sanatının saygıdeğer isimlerinden Ferruh Doğan'a ayırdı. Karikatürcü dostlarımızın Güldiken Mizah Dergisi güz sayısını mutlaka edinmelerini dileriz.

- Karikatürcüler Derneği üyelerine karikatür albümü yayımlamaya devam ediyor. Tonguç Yaşar, Mustafa Bilgin, Mahmut Akgün, Oğuz Gürel ve Kadir Doğruer'den oluşan ilk diziden sonra Mustafa Eremektar, İbrahim Ersaraç, Necati Abacı, Musa Kart ve Cumhur Gazioğlu'nun karikatür albümlerini siz saygıdeğer karikatür-mizah severlerin beğenisine sunulmuştur.
Dernek yönetimi 2000 yılında da bu onurlu geleneği sürdürmek için çalışmalarına başlamıştır.

- 27 Şubat karikatür ustalarımızdan Cemal Nadir'in ölüm yıldönümüdür. Dergimizin orta sayfasını Yener Çakmak'ın katkılarıyla Cemal Nadir'in çalışmalarına ayırdık.

- İran İslam Cumhuriyeti'nde çizdikleri karikatürlerden dolayı karikatürcüler tutuklanmaktadırlar, bu olay da karikatürün nasıl bir güç olduğunu göstermektedir. Molla rejiminin bu çağdışı uygulamasını kınıyoruz.

Yeni sayılarda buluşmak üzere...

MAKSAT MUHABBET

2000 Yılında Bir Yağmur Duası Öyküsü

hAsAN uYSAL

Oysa her şey eksiksizdi. Koca kasaba 3 gün boyunca oruç tutmuş, adam başına günde biner dua okunmuş, kumar oynanmamış ve içki içilmemişti. Ankara'dan imam bile ithal edilmişti bunun için. Hatta Kızılırmak'a tam 7 bin yuvarlak taş bile atıldı. Ama yağmadı mübarek. Acaba 7 bin yerine 6 bin 999 taş atılmış olabilir miydi?

İnat bu ya, yağmayınca yağmuyor mübarek meret! Uğursuzluk benden kaynaklanmış olamaz; ben daha dün geldim kasabaya, tayini bu bahtsız ilçeye çıkan doktor yeğenimi görmeye. Oysa yağmur yağmayalı 3.5 ayı geçiyormuş. Gerçekten de, başkentin 70 km. güneydoğusuna düşen, 7 bin nüfuslu Karakeçili ilçesinin toprakları ve halkı, hasretle yağış bekliyormuş günlerdir. Üstelik ülkenin her yanını sular seller götürürken, her nedense onların topraklarını, atlayıp geçiveriyormuş bu korkunç yağmur dalgası. Oysa, hemen her şeyi Tanrılarının yağdıracağı yağmura bağlı koca ilçe kuruyup gidecek değil ya? Kış bitti bitecek, önümüz yaz, mutlaka bir çözüm bulacaktı halkın önderleri.

Benim, bu duruma tanıklık etme şansım vardı en azından. 2000 yılında, değil Dünya'nın, Uzay'ın gizlerini çözmeye sıvanan insanlığın Karakeçili'deki temsilcilerinin ne yapacağını görme olanağına kavuşmuştum böylece!

Sonunda çözümü, kasabanın -hafif patolojik, ağır siyasi— tanınmış işadamı Bakkal Mübarek bey bulacaktı! Fanatik taraftarı olduğu partisinden aşina olduğu caminin minaresine, hepimizin gözü önünde, ağır ağır tırmandı o gün öğle saatlerinde. Tam bir erkek sesi sayılmasa da, olanca gücüyle asıldı hoperlöre. Ve başladı halkına, hemşerilerine ve ben nacizane konuğa hitabete:

– Değerli Karakeçili vatandaşla! Sona eşittik eşitmedik demen. Topraklarınızın, çayımızın, evimizin ve de yuvalamızın kurumasına neden olan yağmur için, hepcinizi el vemeye çağırıyom. Değerli din alimi, ilçemizin eski imamı Hasan Albayrak hocamız, cuma günü yapcağımız yağmur duası için, Karakeçili de olcektir. Hocamız dimiştir ki, "Ben gelene kadar, tüm Karakeçililer 3 gün boyunca oruç tutsun. Her birisi, gün başına biner dua okusun. Kahvelede kumar oynanmasın, evlede ya da başka yerlerde içki içilmesiiiin. Ve 3 gün içinde, okumasını bilenle, bi kez kuranı hatim etsinleeee" Eşittiniz mi değerli Karakeçililer? Tekrar idiyom; 3 gün boyunca...

Bakkal Mübarek bey bunları anlatırken, kasaba halkı adeta nefesini tutarak dinledi. Ardından da başladı faaliyet. Üç beş zındık ile zaten Allah'ından bulmuş birkaç kişi dışında, vatandaş fısır fısır dualar okuyup, oruçlar tutarak, kuran hatim etmeye başlamıştı çoktan. Son gün olan perşembe öğle saatlerinde, bakkal Mübarek'in sesi, cami minaresinden halkı yeniden teslim alacaktı:

— Değerli Karakeçili hemşerileee! Yağmur duası için 3 günümüz dolmuştuuur! Siz değerli halkımıza sağ olun, Allah sizleden razı kalsın diyom. Şimdi sizden son bi şey daha istiyom. Sabah Kızılırmak kenarında toplaşacağız. Toplaştığımızda, yanımızda tam 7 bin yuvarlak taşımız olması icap etmekte. Hepcinizi taş toplamaya davet ediyom. Mübarek cuma günü öğle saatinde de hepcinizi bekliyooom!

Bakkal Mübarek minareden böyle seslenirken, mübarek yağmur alay eder gibi başına yağmaya başlamasın mı? Tabii yine de tatmin edici bir yağmur olmadı bu. "Hele bi yağmur duası eda edilsin görün siz o zaman..." dedi yanı başımdaki sakallı ve da yaşlı bir adam.

Ankara'ya döneceğim ama, bırakıp nasıl gidebilirim bu durumda? Bekleyip sonucu görmek gerek. Neticeyi telefonla almak kesmez beni bu saatten sonra....

Ertesi gün, öğle namazı, Ankara'dan ithal, imam Hasan Efendi öncülüğünde kılındı ki ben yine yakın tanığım bu olaya. Çıkışta, bekleyenlerle birlikte, imam dua ederek, çoluk çocuk "amin!" diyerek döndüler caminin çevresinde tam 7 kez. Ardından da, kiminin ellerinde, kiminin ceplerinde, bazılarının ise naylon torbalarında yuvarlak taşlar olduğu halde, yürüyüşe geçildi Kızılırmak'a doğru.

Ellerindeki üç hilalli bayrak dikildi önce su kıyısına. Yine bir dolu kıyamet dua, ardından amin nidaları. Sulara atıldı tam 7 bin yuvarlak taş ama hesabı nasıl yaptılar ben bilemem! Taşların hepsini yutan Kızılırmak ise bana mısın demedi olan bitene. Ve son durak, halkın Dedeağaç adını verdiği yaşlı meşe. Yaşlı ağacın altında toplanılıp oturuldu, yağmur duasının bu aşamasında. Gençten birisi, elinde su kovası, tırmandı yaşlı ağacın tepesine, boşalttı adet olduğu üzere bir kova suyu. Yine dualar, ardından aminler. Sabahtan hazırlanmış kazandaki dağ gibi pilav ise, yanlarında taşıdıkları tabak ve kaşıklar ortaya çıkınca kısa sürede eriyip kuyu oldu. Kısacası, başkentin 70 km. güneydoğusundaki bir şirin ilçede su gereksinmesini sağlayacak yağmur duası için, eksiksiz yerine getirilmişti işte her şey.

Gelin görün ki mübarek meret yağmadı yine. İki gün bekledim ben de, sonucu iyiden iyiye göreyim diye. İnadına ülkenin her dört köşesini, seller yaratacak kadar kuşatmış olan yağmur, vazgeçtik kar, nedendir bilinmez Karakeçili'den esirgedi rahmetini, onca törene karşın.

Ankara'ya dönerken, yalnız yeğenimi ve Karakeçili'yi değil, Orta Anadolu'nun en büyük ırmağı olan Kızılırmak'ı da ardımda bırakmıştım. Yanıbaşlarında koca ırmak akıyor, onlar ise bakıyorlardı hâlâ. Ertesi hafta yeniden aradım yeğenimi. Iıh, tek damla yağmamış meret. Karakeçililere göre bakkal Mübarek'in uğursuzluğu da olabilirmiş gerekçe, Kızılırmak'a 7 bin yerine 6 bin 999 taş atılmış olması da. "Dualarını ve de taşlarını haram etmediler mi?" diye sordum şakacıktan. Etmedikleri gibi imam Hasan efendiye de bir fatura çıkarmamışlar bu olumsuzluk için.

Oysa, onca normal adam dururken, bakkal Mübarek gibi patolojik birisinin muhatap olmasına gücenmiş olabilir Tanrıları. Ya da dualar yerini şaşırdı, yaptılar duayı, yağdı yağmur başka yerlere; üstelik koca Kızılırmak'ın şaşkın bakışları altında....

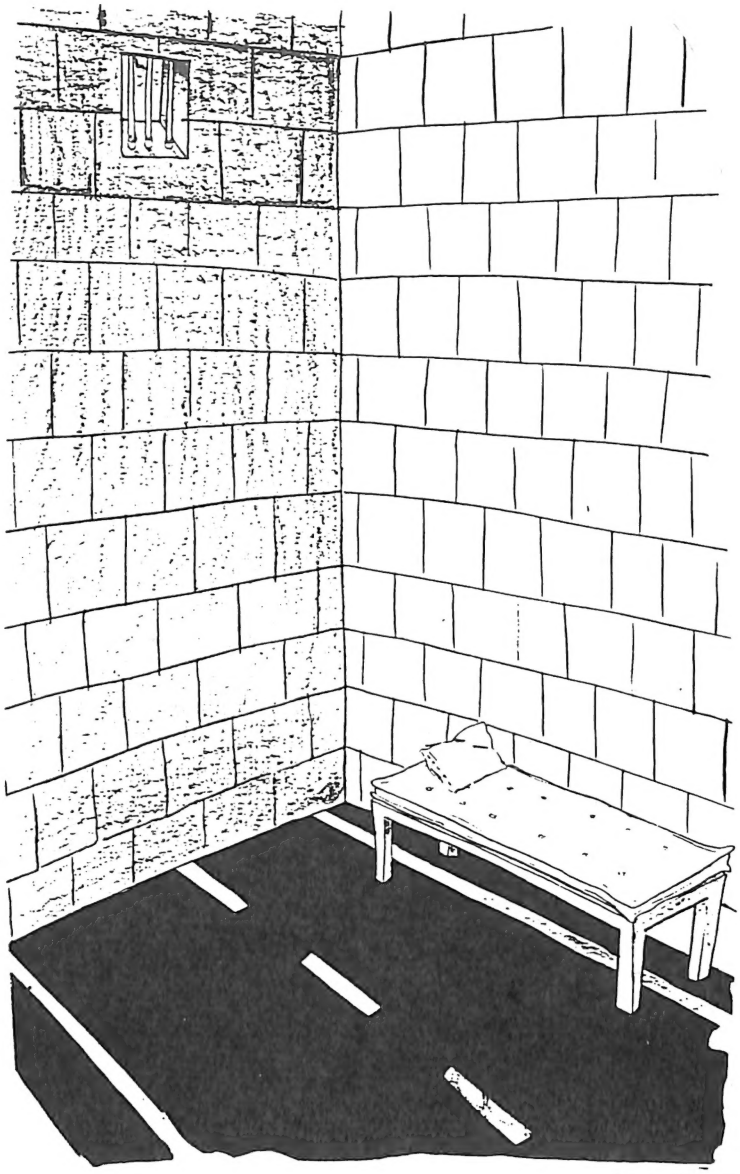

KADİR DOĞRUER

NECATİ ABACI

METİN PEKER

dinozorun yeri

hüseyin atabaş

DANTE'NİN AVRUPA BİRLİĞİ

Çoğumuz **Dante**'nin adını **Cahit Sıtkı**'nırı; *"Dante gibi ortasındayız ömrün / Delikanlı çağımızdaki cevher / Yalvarmak yakarmak nafile bugün / Gözünün yaşına bakmadan gider."* dizelerinden biliriz. Kimimiz de, ünlü *İlahi Komedya*'nın yazarının **Dante Alighieri** olduğunu şöyle bir duymuşuzdur. Ama ilk kez duyanlar için söyleyelim, Alighieri'nin, bizim bildiğimiz "Ali"lerden hiçbiri ile uzaktan yakından ilgisi yoktur, umutlanmayalım!..

Dante, Avrupa'nın bütünleşmesi düşüncesinden, "Roma Barışı"nın yok olmasından sonra Avrupa'nın nasıl bir cehenneme dönüştüğünü anlattığı İlahi Komedya'da söz eder. Yani, Avrupa Birliği düşüncesi ilk kez 1306 tarihinde dile getirilmiş olur, şakası yok! Dante'ye göre, çok başlı bir canavara dönüşen Avrupa krallıklarının başına bir büyük kralın ya da imparatorun getirilmesi gerekir. Hakem işlevi görecek olan bu imparator, krallıklar arasında çıkabilecek anlaşmazlıkları çözecek ve bunu yaparken de halkların özelliklerine saygı gösterecektir.

Aslında daha başka yazarlar ve şairler de Avrupa'nın birliği konusuna kafa yormuşlar. Ama bizim edebiyatımız o tarihlerde henüz kurulma aşamasında olduğundan (!) şairlerin böyle şeylerle ilgilendiğinden, **Yunus Emre**'den başka, hiçbirinin haberi yoktu. Din adamlarımız zaten dünya işlerine karışmazdı!.. Oysa, Dante ile yaklaşık aynı yıllarda yaşamış olan, Fransız şair ve papaz **Pierre Dubois**, Avrupa'da hıristiyanlığın korunması için devletlerin birlik doğrultusunda politika üretmelerini öneriyordu. Yine ilk kez, Bohemya kralı **Podiebrad** 1470'lerde, bir "Avrupa Parlamentosu" düşüncesini ortaya koydu. Bugünkü Avrupa Birliği'ne en yakın düşünce bu olsa gerektir. Ancak, birliğin giderlerinin karşılanabilmesi için kilise gelirlerinden yüzde on kesinti yapılmasını önerdiği için tepki ile karşılaştı. Sonra **Napoleon**, Avrupa'yı "kendi anlayışına göre" birleştirmek istediyse de başaramadı.

Immanuel Kant, Jean Jacques Rousseau, Emeric Cruce, Abé de Saint gibi yazarlar ve düşünürler de Avrupa'nın Birliği amacına yönelik çalışmalar yürüttüler. Avrupa bütünleşmesine giden yolda **Victor Hugo**'nun da rolü büyüktür. 1848 yılında yayımlanan bir yapıtında "Avrupa Birleşik Devletleri"nden söz etmişti. Bugün Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girmesi doğrultusunda önerdiği yöntemlerle, bizim **Orhan Pamuk** da benzer bir misyon üstlenmiş görünüyor. Ne kadar kıvansak yeridir!..

Avrupa Birliği'nin bugünkü anlamda varlığının temelini ise, II. Paylaşım Savaşı'ndan sonra, yani 1946 yılında **Sir Winston Churchill** Zürih'te verdiği bir konferansta söylediği; *"Kıtamızda kalıcı bir barış için Avrupa Birleşik Devletleri kurulmalıdır"* tümcesi ile atmıştır.

Ancak zaman içinde değişen, dönüşen, gelişen Avrupa Birliği düşüncesi bugün; barış, insan hakları, düşünce özgürlüğü, eşit paylaşım ve bunların toplamı olan kültür temeli üzerine oturtulmuş görünmektedir. Ekonomik değerlerin paylaşımı ile barışın ve insan haklarının korunması ancak bu kültürlenme içinde olanak bulacaktır... Orhan Pamuk'un yol gösterme misyonundan söz ederken dalga geçmiyordum. Söz konusu kültür olunca, Dante'nin düşüncesini ortaya koyuşundan neredeyse yedi yüzyıl sonra, Avrupa'nın Türkiye'yi öpmesi, "ipek ve baharat yollarını" uzun bir süre daha sorunsuz tutabilir. Hadi bu görüşü benim kötü niyetimin bir hezeyanı sayın! Avrupa Birliği'ne tam üye olmak üzere "adaylığı" kabul edilen Türkiye'nin işi yine zor değil mi? Çünkü Avrupa Birliği'ne "devlet"ten önce "halkımız" girmeyi başarmalıdır, ama hangi kültürel birikimle?

Örneğin, kendi üretmediği için kullanma kültürünü edinemediği otomobilini sokabildiği her yeri özel otoparkı sanan bir halkın, Avrupa Birliği'ne aynı kolaylıkla girebileceğine doğrusu ben ihtimal veremiyorum. Evet, devlet ekonomiyi istikrarlı ve sağlam temellere oturtmalı, gelir dağılımı "hakça" sağlayacak önlemleri almalı, iç sürtüşmeleri, toplumsal sorunları çözmeli, hukuk devleti olmanın tüm ilke ve kurumlarıyla işleyişini sağlamalı. Ama yetmez, çünkü bir üniversite bitirip ya da yabancı dille eğitim görüp de bir yabancı dili gereğince öğrenemeyen insanlardan oluşan toplumu Avrupa Birliği'ne alacaklarını usunuzdan geçirebiliyor musunuz?

Bizim Temel'le Dursun bir gün sokakta yürüyorlar. Karşıdan gelen adamın biri önlerinde durdu; İngilizce bir şeyler söyledi anlatamadı, Fransızca söyledi anlatamadı, Almanca söyledi anlatamadı. Umarsız yürüyüp gitti... O sıra Dursun Temel'e döndü:

– Karar verdum, bi yabancı dil öğreneceğum, dedi.

– Öğrenecesun da ne olacak? diye sordu Temel.

– Günün birinde lazım olur, bir derdimuzi yabanellerde anlatmamuz gerekebilur.

– Boşversana, dedi Temel; adam uç tane bileyı da derdini anlatabildi mi? Sen bi tane öğrenecesun da ne olacak!..

Vazgeçelim yabancı dilden, anadiliyle doğru dürüst okuyup yazamayan biri, kime ne anlatabilir? Neyse, bunu da bir Karadeniz fıkrası olarak kabul edin!.. Bir de Dante'nin bir profil resmine bakın, bizim Temel'le Dursun'a ne denli benzediğini göreceksiniz! Ne meram ettiğimi anladınız umarım. Dursun'un günün birinde bir yabancı dil öğrenme olasılığını azımsamamak gerekir!.. Dante Alighieri de Avrupa Birliği'nin gerekliliğini yedi yüz yıl önce dile getirmemiş miydi?

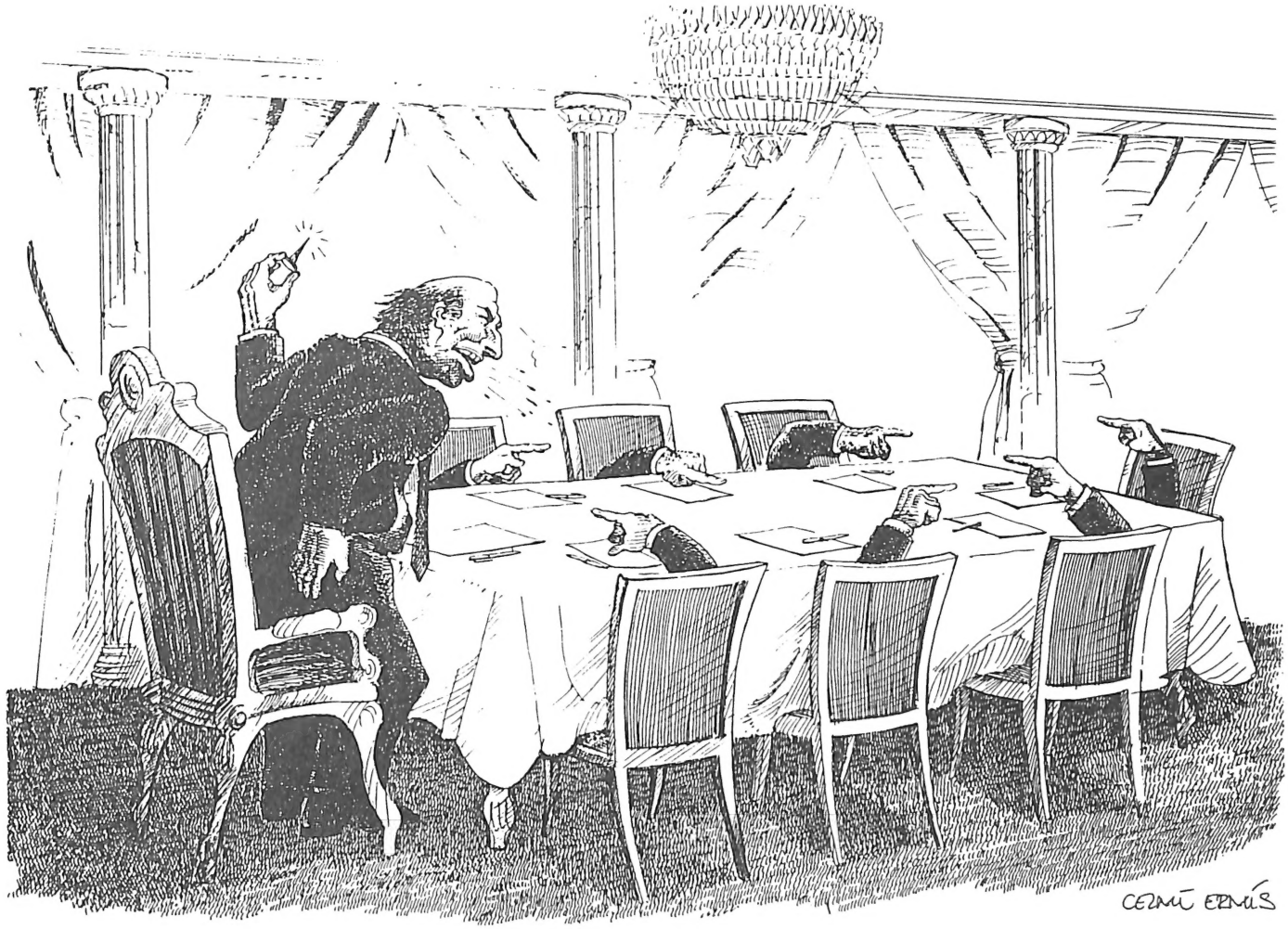

CEZMİ ERMİŞ

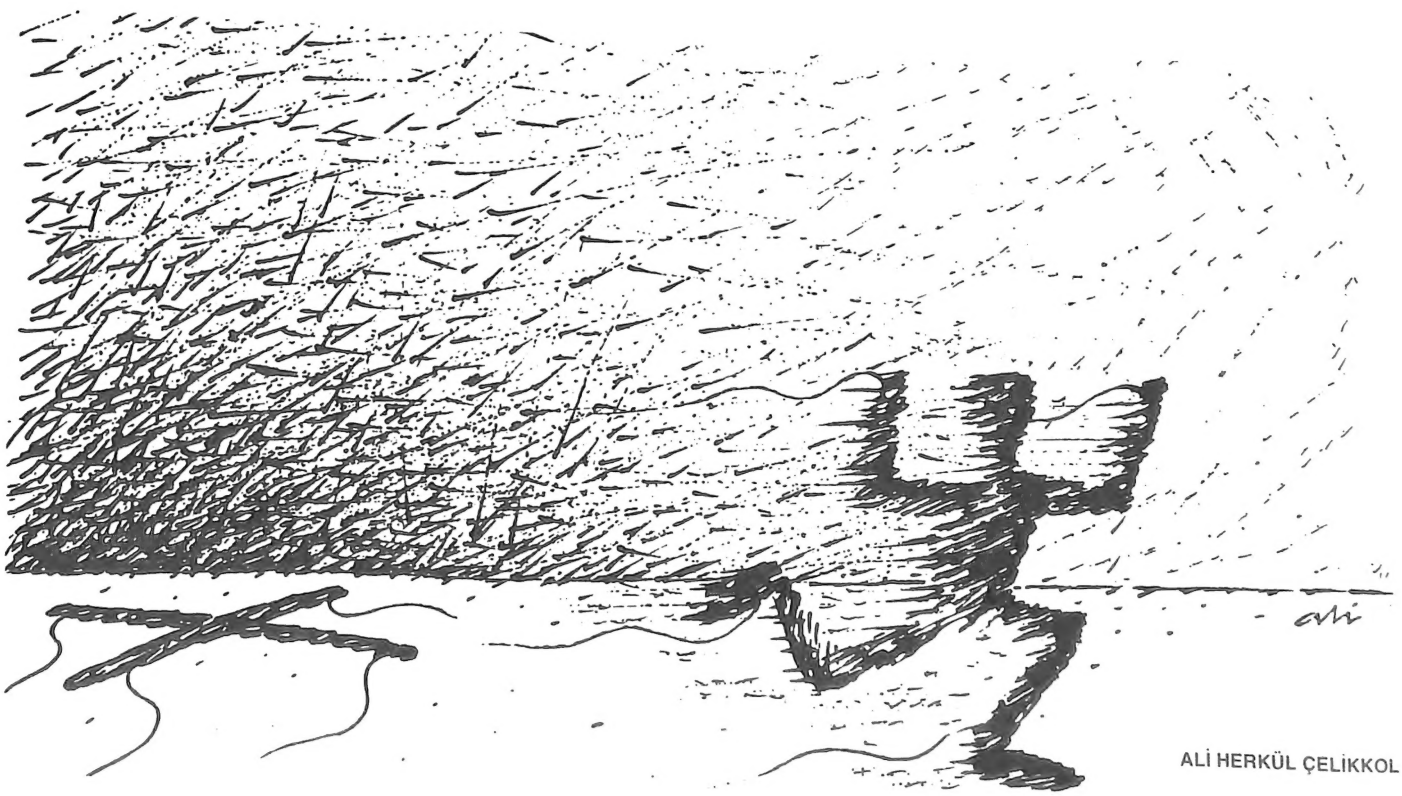

ALİ HERKÜL ÇELİKKOL

CUMHUR GAZİOĞLU

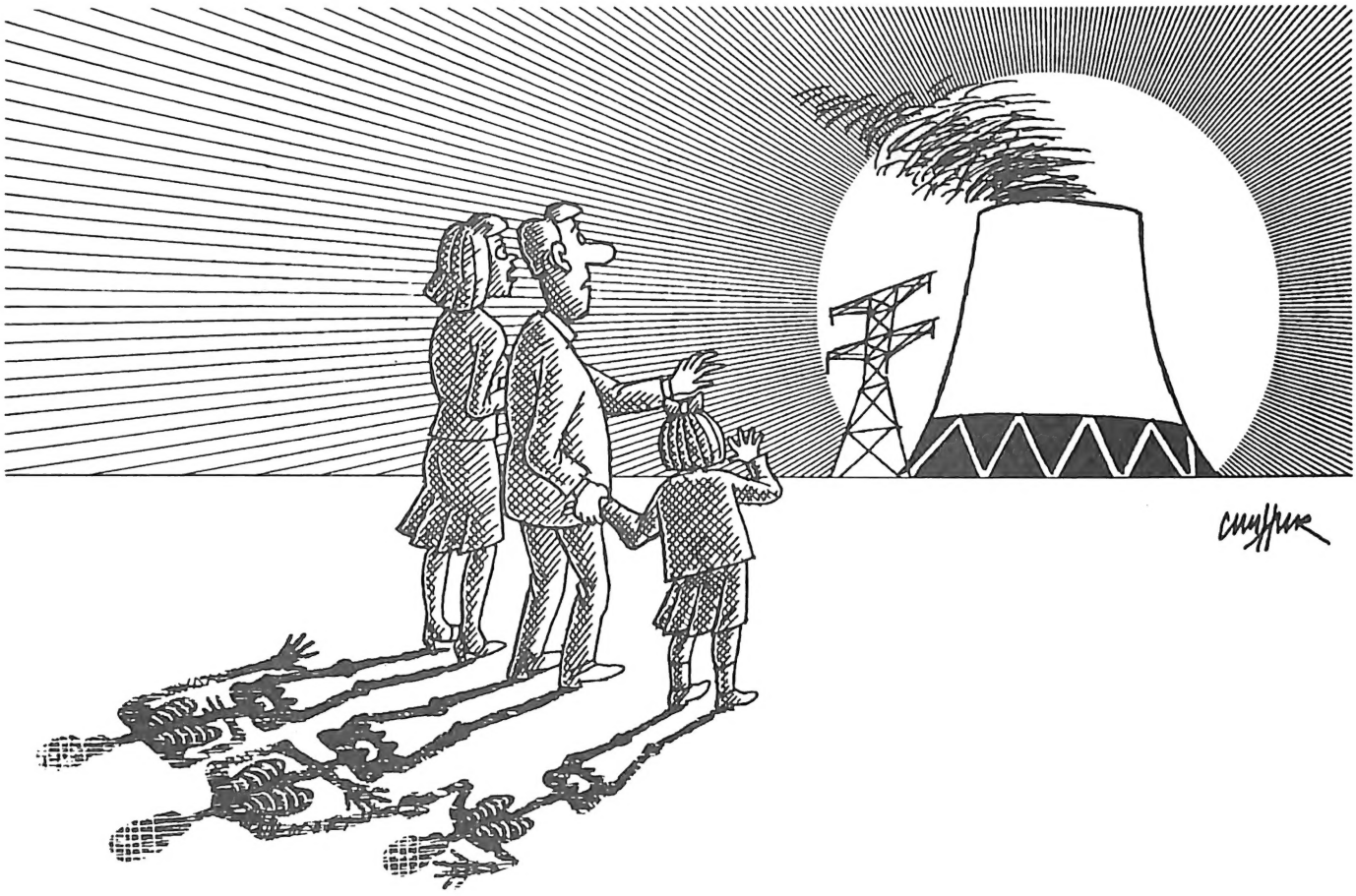

RUHİ TEK TREN PENCERESİNDEN

CÜBBE

– Hoca, çamur içinde fitil gibi sarhoş birine rastladı. Eğildi baktı. Kentin kadısıydı. Sırtındaki kürkünü çıkardı, giydi. Sarhoş kadı ayılınca kürkünün çalındığını farketti. Zaptiyeye haber verdi. Kürkü Hoca'nın üstünde buldular. Hoca'yı yaka paça Kadı'nın huzuruna getirdiler. Hoca yargılanacağı için halk toplandı. Kadı Hoca'ya "Benim kürkümü sen çalmışsın, doğru mu" diye sordu. Hoca gayet sakin "Ramazan ayının son cumasıydı, baktım çamurun içinde koskoca sarığından utanmayan sarhoş biri vardı. Cübbesi çamurdan kirlenmesin diye çıkarıp giydim. Kadı Efendi, bak cübbe seninse al" dedi. Kadı bir kalabalığa, bir cübbesine baktı. "Hayır, bu cübbe benim değil" dedi.

– O Kadı'nın torunları...

– Ha onlar şimdilerde, yalan söylüyor, belden aşağı düşünüyor, yetim hakkı yiyenleri af ediyor, katilleri kahraman olarak ilan ediyor, din ticareti yaparak köşeleri dönüyor, alıkları salakları yalakları ile kandırıyor.

Makinist düdüğünü öttürdü. Tren yoluna devam etti.

BİNİCİLİK

Kompartımana gelen çocuğun koltuğunun altındaki kitaplara bakan orta yaşlı yolcu, damdan düşer gibi konuşmaya başladı.

– Osmanlı sadrazamlarından biri oğlunun eğitim durumunu lalasına sorduğunda, lala "en iyi öğrendiği ders binicilik" yanıtını verir.

Sadrazam "neden?" diye sorar. Lala saygıda kusur etmeden "oğlunuz bilmeyince öğretmenleri seslerini çıkaramıyor, hatasını yüzüne vuramıyor. Ama binicilikte hata yaptığında bindiği at derhal kendisini yere atıyor." yanıtını verir.

Anlatılanları dinlemez görünen yolcu söze karıştı:

– Yahu bizler bir at kadar olamıyoruz? deyiverdi.

Tren ıslak raylarda diğer istasyona doğru yol aldı.

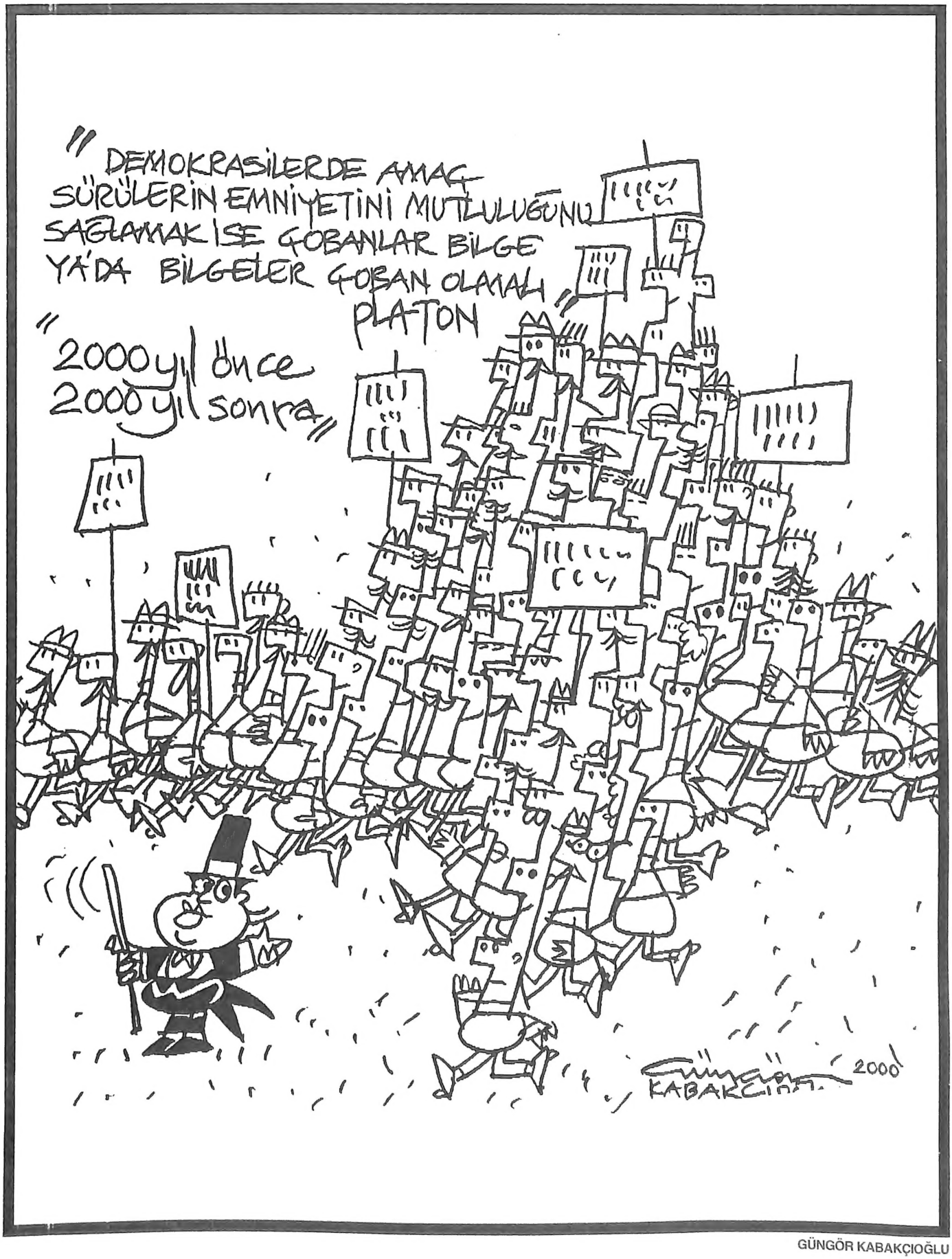

GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU

mizah dosyası

cihan demirci

MİZAH DERGİCİLİĞİMİZDEKİ GIRGIR GERÇEĞİ

Sevgili dostlar; "Mizah Dosyası"nda bu ay sizlere önemli bir dosyayı "Gırgır Dergisi" dosyasını açıyorum... Şimdi gelin hep birlikte Gırgır'ın çıkış yıllarına doğru bir yolculuğa çıkalım...

1968 yılında çıkardığı **Günaydın** gazetesiyle Türk basınında yeni bir çığır açan, "Web Ofset" teknolojisiyle daha iyi baskılı, daha bol fotoğraflı, daha rahat okunan bir gazete anlayışının temellerini atan, Günaydın'da başlattığı "**Pay Kuponu**" uygulamasıyla gazetelerimizdeki bitmek bilmez kupon macerasının da başlamasına öncülük eden **Haldun Simavi** 1968'deki Günaydın sonrasında 1971 yılında da **Gün** gazetesini çıkarmıştı. İşte bu Gün gazetesinin içinde 1972 yılında **Oğuz Aral** tarafından "**Gırgır**" adında günlük bir mizah sayfası hazırlanmaya başlandı. Ve bu mizah sayfası 1972 yılının Ağustos ayında bir mizah dergisine dönüştü.

Aslında 1972'nin Ağustos'unda hafta sonları çıkmaya başlayan Gırgır'a o haliyle tam olarak bağımsız bir mizah dergisi demek doğru olmazdı. Çünkü 16 sayfalık Gırgır o ilk çıkış döneminde, hafta içerisinde Gün gazetesinde verilen sayfaların toplamından oluşuyordu ve Gırgır logosunun altında henüz "**Haftalık Mizah Dergisi**" ibaresi yoktu. Gırgır logosunun altında henüz "**Gün gazetesinin mizah ilavesinden seçmeler**" okunuyordu. Yani bu durum gazetenin hafta boyunca okura gazeteyle verdiği 2'şer sayfalı Gırgır'a bir ön ve bir de arka kapak takarak hafta sonlarında 16 sayfalık bir şekilde ulaştırılmasıydı...

Gırgır'ın henüz dergi kimliğini yanına almadığı ilk sayısında aslında gözden kaçmış bir çıkış başyazısı vardır. Bakın bu yazının bir yerinde ne yazmaktadır: **"...Bundan böyle elimizin erdiği, gözümüzün değdiği bilumum Gırgır'lık vaziyetler için daha geniş bir alanda neşemizi bulmaya bakacağız. Boş vakit buldukça da memleketin en esaslı dertlerine acıtmadan parmak basacağız..."**

Bu satırları dikkatli okursak Gırgır'ın çıkışındaki ilk amaç; "**neşemizi bulmak**"tır. Memleketin esaslı dertlerine acıtmadan parmak basmak ise ancak boş vakit buldukça yapılacaktır ki, gerçekten de Gırgır'ın henüz bir dergi kimliği taşımayan bu ilk sayısında bol miktarda seks, cinsellik ve sabun köpüğü tadında hafif ve avantür espriler ağırlıktadır. Dergide henüz ciddi bir kadro yoktur. **Oğuz Aral**'ın dışında ilk sayıda çizer olarak sadece **Mim Uykusuz, Nuri Kurtcebe** ve **Aydın Aliustaoğlu** yer almaktadır.

Yani diyeceğimiz Gırgır'ın çıkış yıllarında öyle aşırı muhalif ve aşırı politize bir mizah tavrı pek yoktur. Gırgır başlangıçta tipik bir salon dergisi gibidir ve gerek kapaklarında, gerek içinde olsun hep "**Cinsellik**" ön plandadır. Zaten o yıllar Türkiye'de cinselliğin ufak ufak Türk Sineması'nda bile hafiften "**seks-komedi**" filmlerine doğru kaymaya başladığı yıllardır. Gırgır'ın o başlangıç dönemindeki pek çok kapağını çıplak kadın fotoğraflarının üzerine çizilen karikatürler süsler. Açıkçası bu durum Gırgır'ın sağlıklı bir tiraj artışıyla okur almasını sağlamıştır. Çünkü Gırgır o güne dek hiçbir yayının yapmadığı bir yenilik daha yaparak her hafta kapağına ne kadar basıldığını yazar. Sonuçta bu baskı sayılarının her sayıda kademe kademe daha da arttığı gözlenir...

Gırgır'ın logosunun altındaki o meşhur "**Kendi Halinde Bir Mizah Dergisidir**" ibaresi ise 1973 yılında dergide yer almaya başlar ve açıkçası Gırgır 1973'te gerçek anlamda bir dergiye dönüşme yoluna girer. Gırgır'ın ilk sayılarında Oğuz Aral'ın "**Utanmaz Adam**" ve "**Hafiyesi Mahmut**" tiplemeleri, **Aziz Nesin**'in de **Mim Uykusuz** tarafından resimlenmiş öykülerini görürüz. Derginin sonraları pek çok çizeri yetiştirecek o meşhur arka kapağında ve 2. sayfasında ise ilk sayılarda henüz yabancı karikatürler yer almaktadır.

Aslında Gırgır'ın bu başlangıç dönemindeki mizah tavrında **Suavi Süalp**'in derin etkisi olmuştur. Gırgır'ın 1972'deki çıkışından 2 ay kadar önce çizgi-roman dergisi "**Salata**"yı çıkaran Suavi Süalp'in mizah mantığının bu başlangıç döneminde Gırgır'ı yani bir yerde Oğuz Aral'ı etkilediği çok açıktır. Zaten Gırgır'ın çıktığı dönemdeki en büyük rakibi artık devrini tamamlamış gözüken "**Akbaba**" değil "**Salata**" olmuştur bir yerde. Ve Oğuz Aral Suavi Süalp'i de 1973'te Salata'dan koparıp Gırgır'a transfer ederek bu rekabette Salata'yı da sollamıştır işin gerçeği. Dediğimiz gibi, Gırgır başlangıç döneminde tipik bir salon dergisidir ve asıl kişiliğini bulmaya başladığı yıllar 70'li yılların ikinci yarısı olmuştur.

Özellikle 74-75'lerden başlayarak "**Çiçeği Burnunda**" çizerlerin dergiyi yavaş yavaş sardığı 75-80 arası dönem Gırgır'ın ilk güçlü kadrosunu yetiştirmeye başladığı dönemdir. Oğuz Aral gerçekten bu konuda büyük bir özveri göstererek "**Çiçeği Burnunda**" çizerler adını taktığı amatör çizerlere tarama ucuyla uzun yıllar yol gösterip hocalık ederek pek çok yeni ve genç imzanın ortaya çıkmasını sağlamıştır. Ne yazık ki dergilerimizde bugün bu düzeyde genç çizerlerle ilgilenen bir "usta" yoktur. Gırgır'ın içinden yetişen bu genç çizerler bir süre sonra derginin başlangıçtaki salon dergisi kimliğinden çıkıp, politik bir mizah dergisi kimliğine dönüşmesinde de oldukça pay sahibi olmuşlardır...

Sevgili "**Karikatür**" dostları Gırgır'ın 1972'den 1989'un sonuna dek süren bu 17 yıllık uzun soluklu yolculuğunu öyle bir sayıya sığdırmak imkânsız... Gelin gelecek ay kaldığımız yerden Gırgır yolculuğuna devam edelim ve özellikle günümüz mizahının şekillenmesinde çok önemli bir kilometre taşı olan Gırgır'a sevaplarıyla ve günahlarıyla bakmayı sürdürelim. O halde gelecek aya dek GÜLEKALIN...

MURAT ÖZMENEK

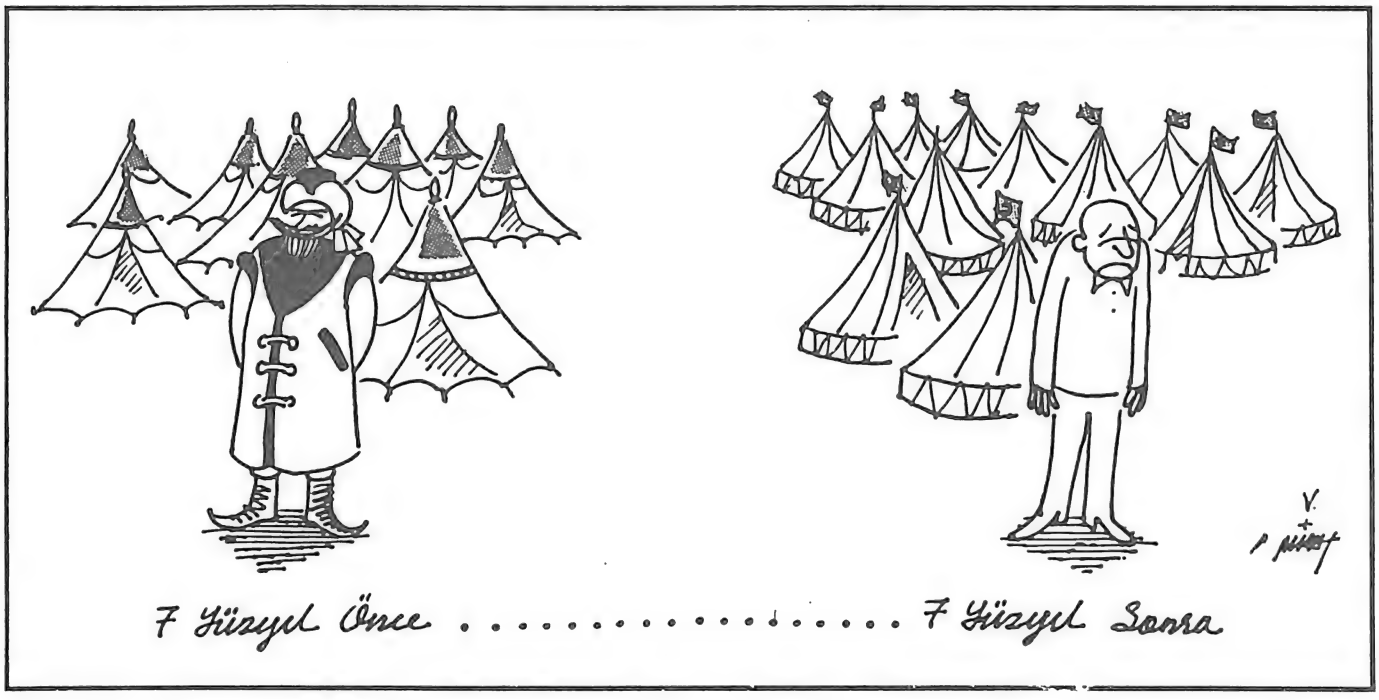

OĞUZ GÜREL

CEMAL NADİR

KARİKATÜR SANATÇISI

1902 - 27 Şubat 1947

Herşeyin gülünecek, tuhaf tarafı vardır. Fakat vaka kalabalığın arasında bunları seçebilmek için, dürbün gibi büyütüp yaklaştıran bir yardımcı lazımdır.

Karikatürlerimle size bu yardımı yapabilirsem ne mutlu!.. Mevzuların hayatla ne derece alakaları olduğunu merak edenler, nüktelerin sırtındaki mübalağa elbiselerini atıp hakikate erebilirler!

Lâkin bunu da ben size tavsiye etmem. Çünkü bu albüm sizin cansıkıntınızı ve kederinizi dağıtmak için hazırlanmıştır.

Karikatür Albümü 1933
Cemal Nadir

— Ooof, of!. Günler de amma uzadı, bitmek tükenmek bilmiyor..

— Zo, zatınız da mebus namzedisiniz, nedir?..

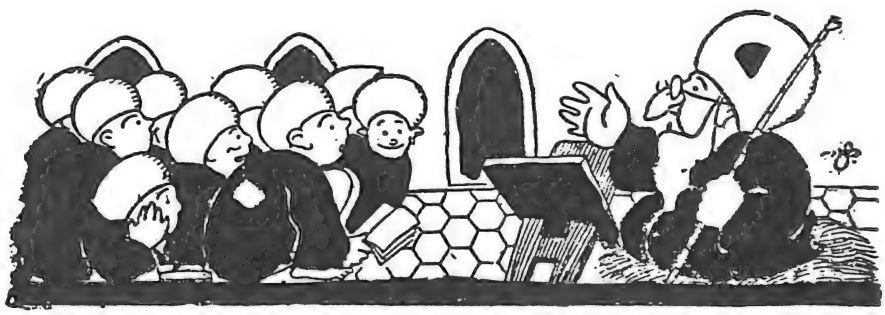

1925'te

Hoca– Hazreti nuh Aleyhisselâm zamanındaki tufanda her tarafı sular istila ettiği zaman insanlar ne oldu acep?

Talebelerden biri– Ne olacaklar Hoca efendi sırılsıklam olmuşlardır!..

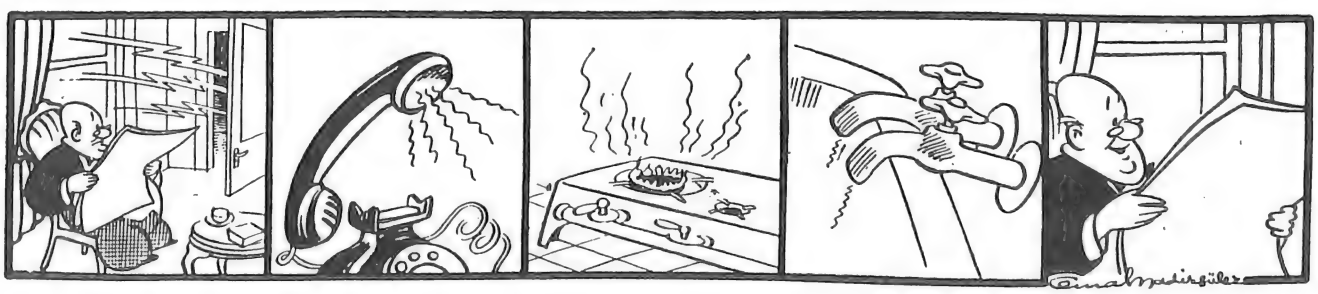

— Sen ne biçim Amcabeysin be adam?..

... Telefon iyi işlemiyor... Sebebini sormaktan çekiniyorsun..

... Havagazı iyi yanmıyor... Sebebini sormaktan korkuyorsun...

...Terkos iyi akmıyor... Sebebini sormaktan ürküyorsun!.. Fakat neden, kimden korkuyorsun?.

A. — Kimseden korktugüm yok bayan, onların da "zam isterim!" demelerinden korkuyorum

SAYFA DÜZENİ: YENER ÇAKMAK

Kadın– Do do doğu kuzeyde, ye ye ye yeni bir... yeni bir... kömür mür mür, kömür.. ma.. ma (made).. madeni.. madeni bulunmuş... bulunmuş...
Yeni zengin– Allah Allah... Şu dünyada altından başka maden var demek!.. (22/10/1945)

Boyacı– Güzel hatırınız için on liraya ve istediğiniz renge boyarım!.. Haftaya hazırdır!.
Müşteri– Amma yaptın ha, Babıâli caddesinde koca insanları beş dakikada boyuyorlar. Hem de on kuruşa!..

Kızılay – Galiba tam zamanında yetiştim!.. (8/9/45)

güldüşün çorbası

•

Bu "Dil" Başka "Dil"

ÖZGÜR ARHAVİLİ

Bu Dil'i Herkes konuşamaz! Bildin mi Böylesi Dil bilcem arkadaş... Böyle Dilin var mı, Entel Barlarda Teorisyen, mahallede Horozsun ve Böyle dil ile; O'nu bunu Talkımlar, kendini salkımlarsın..... Mesela geçmiş zaman Süleyman'ı (Kral Süleyman), Kimsenin bilmediği Hayvan Dillerini konuşur ve onlara hükmedermiş. İNCİL'e göre İ.Ö.: 10 yüzyıl önce, Sülüman Bu Dili ile 'Saba'nın Efsanevi kraliçesi' 'Saba Melikesi Belkis'ı (bir Muhabbet Kuşu aracılığıyla) Talkımlamış, yani samanlıkta... Belkis, bilakis zevkten dört köşe olmuş olacak ki, Nijerya'da Dört köşe ama 150 km uzunluğunda ve 20 mt yüksekliğinde (Mısır Piramitlerinden dört kat zahmetli ve Büyük) DUVAR ÖRMÜŞ...

Bir de Şimdiki Zaman SÜLEYMAN'ı, yani kimilerinin 'Ahir zaman şeyi' kimilerinin de 'Ahir Saman Tosunu' diye tanımladığı, Tosunların Babasısı, Baba SÜLEYMAN varmış. Bu Baba Sülüman'ın konuştuğu DİLİ ise ne bir Adem oğlu adem, ne de bir merkep oğlu merkep çözebilmiş bugüne dek. Hal böyle iken Şimdiki Sülüman'ın da Halkısını Talkımladığı, fakat çok şey orduttuğu, orduttuğu gibi sonrasında Üksek bir Yerlerde Dinlenmeye çekildiği yine de, aşağılara Sarkıp Halkısını Tekrar Talkımlamayı düşlediği savlanmakta. Tosunları da, ille kosunlara diye Haykırdıkları rivayet olunur (Belli mi olur! Arkam Önüm 'Süleyman' Seba de...)

Bırak o'nun bunun Dilisini, senin öylesi Dilin vaa mı?.. Özür deldiğimin çocuğu; "...Va dı da biz mi yuttuk? Herkes'te olduğu gibi Bende de Bir Dil var, var olmasına fakat 'Dil Dil olduğuna Pişman. Gelen geçen Delik Deşik etti Şimdilerde tanınmaz Halde.

İsterseniz Konuşsun Dilimiz, göstersin Şeyini (Durumunu) amcası. Önce Sermaye Konaklarında Türeme Neoülkücü Batı normunun çürümüş LÜMPEN'ini konuştur alım: "...Focus takılıyorsun... Yav başım dönüyor. Gel Mac Donalds'da kısa bir İstasyon yapalım, ordan Patisserie uğrar, sonrasında Capitol'de 'Advantage Card' kullanarak zaman öldürür. Akşamda Stand up'a takılıveririz. Okey...

"Anladın mı? Sollama Tomruk" "Neyi Dallama Abi'..." Peki O'zaman Şu Entel BarTeorisyeni'ni Dinle"... Kent Varoşlarında Konuşlananlar, Enformel yaklaşımlarıyla oluşturdukları Argüman, Kent yaşamını Arkaik toplum formatı içine sokarak, Gettoların oluşumu için Patojen bir sürece kaynaklık eder..." "Bu de na Yahu?" O halde. Post-Modern Tali Cumhuriyet Yanlısı Neoentel Osmanlı'yı Dinle:" "İrade-i Milliye'den soyut İrade-i Seniye'ye bağlılık, Toplumun Tecessümunu edilgenleştirir... "Bunu da Anlamadın, Çözemedin değil mi?.." "Nasıl Çöziyim, Nasıl anlıyım bunları!!" "Haklısın; Dilimizi tanınmaz hale getirdiler: Asırlık Pastahaneye Patisserie, Köfteci Dükkanlarımıza Mac Donalds patentli Hamburgerci, Tarihi Tüluatçıların adı Stand up'çu. Kent Hukukuna Enformel, Canlanmanın adına Tecessüm, Ulus İstencine İrade-i Milliye, Lider Erki'ne İrade-i Seniye, Eskiye ve Arkaik, Farklı, bağımsız yapıya Argüman dediler, Dilimizi Deldiler ve Pis(i) Pis(i) Kediler Dilimizi Yediler... Bir Dilimiz Bile Yok... Sezen'in de kedisi yok. Ne yapalım yani!!.

–"Dur. Ben sana üçün birini değil üçünü de çöziyim.":

– "FocusDergisinimiokuyorsunkarnımacıktıhamburgeryiyelimordanpastahaneyegiderizsonrasındacapı tolmerkezindetülüatçısınıdinleriz..." "Hop Hop! Ne yapıyorsun? Üçün birinde dur. Ne Bu Yahu? İstanbul Trafiği gibi Bütün sözcükler Birbirine girdi. Nasıl çözerim, nasıl anlarım bunu ben?.." ...Çözmedim ki anlıyasın. Hep böyle yapmadık mı? Çözmeden Anlatmak... Bu nedenle Hiçbir şeyi anlamadık, anlıyamıyoruz da... Susurluk'u Çözmediler, Ağar'ları Bucak'ları, Yeğenleri Yiyenleri, Edes'leri de... Yalnız uçkurlarını... çözmeye de devam edecekler... Hep bunların çözmesini beklediğimiz sürece, DİRİMİZİ, DİLİMİZİ de halletmeyi hep ama hep görev bilecekler.

Yobazı, Irkçısı, Egemenlerin Bekçisi bir olduk. Devrime İnkilap, olmadı Devriş dedik. Dahası Olanak Olasılık Sözcüklerine İdeolojik Anlamlar Yükledik ve Öztürkçeleşmeyi becermeye çalıştık... Ulusal değerlere olan duyarlılığı ile, Yinelemenin değil, Yenilemenin ufkunu açmaya çalışan Ecevit'le "Ülkenin sorunlarını Olanak ve Olasılık sözcükleri arasında sıkıştırdı..." diye dalga geçtik ve sonra onun sözcüklerini seçtik ve de Sayın Ecevit'in Evrensel İlkeli Düşünselliğini ilke edinip Dirimizi, Dilimizi kurtarmaya soyunduk.

Tüm Dilleri, Tüm Dirileri Kurtaralım. Diller ve Diriler Evrensel Renkliliğin vaz geçilmez Değerleridir... Özellikle Dirilere biçem veren Dilleri yaşatalım, bozmayalım. Onların gizemindeki Dünya'ya ulaşalım, Kimbilir Derinliklerinde ne gizemli zenginlikler vardır...

MİZAHOLOJİK ÖZLER

* Mizaha düşen Banu Alkan'a sarılır idi. Şimdilerde deprem uzmanı Şener Üşümezsoy'a sarılır oldu.
* Mizah yap ormana at, Hamdi Alkan bilmezse, Banu Alkan bilir. (Ahmet Işıkara da bilebilir)
* Enflasyon düşerken korkmasın. Düşme deneyimli halk yanında. Çünkü beraber düşecekler.

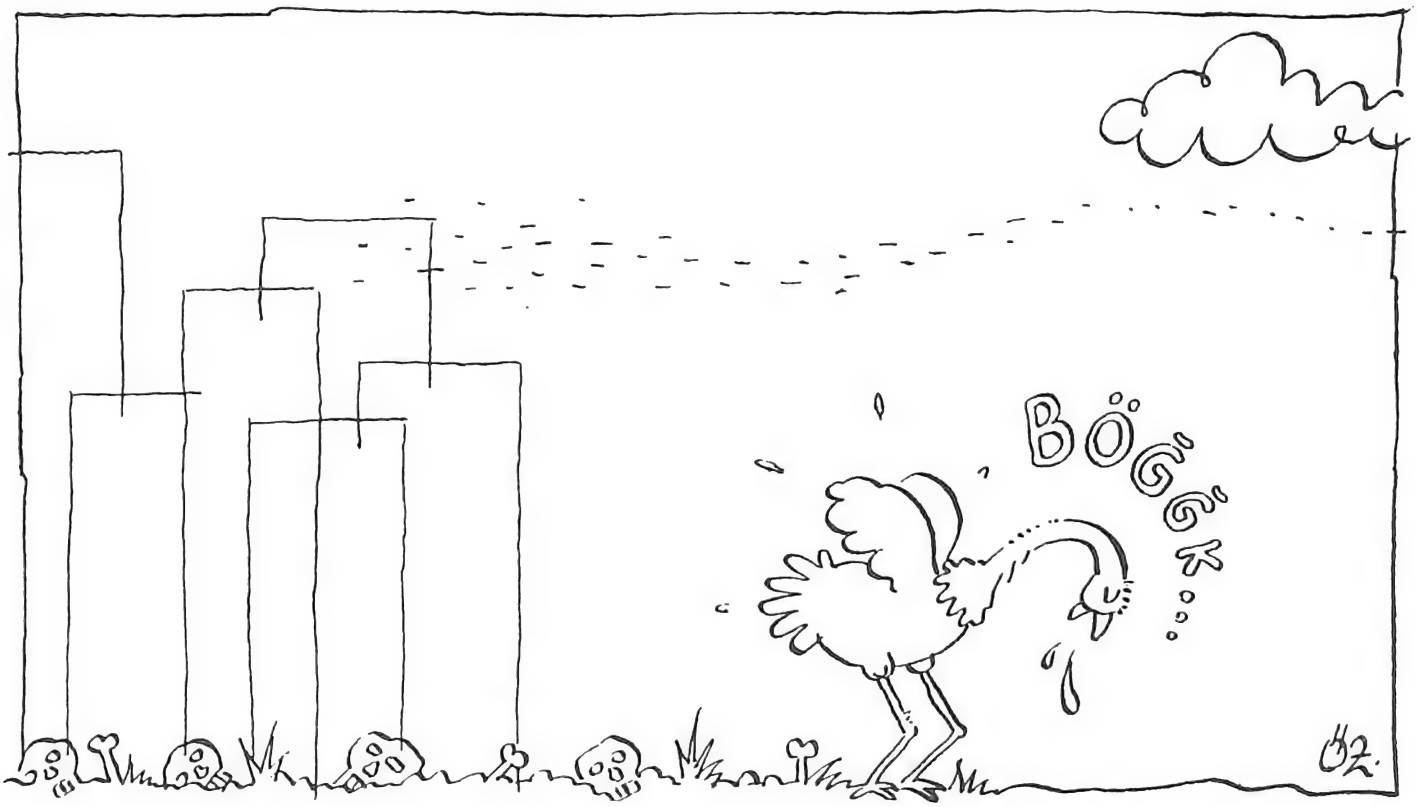

ÖZCAN ÇALIŞKAN

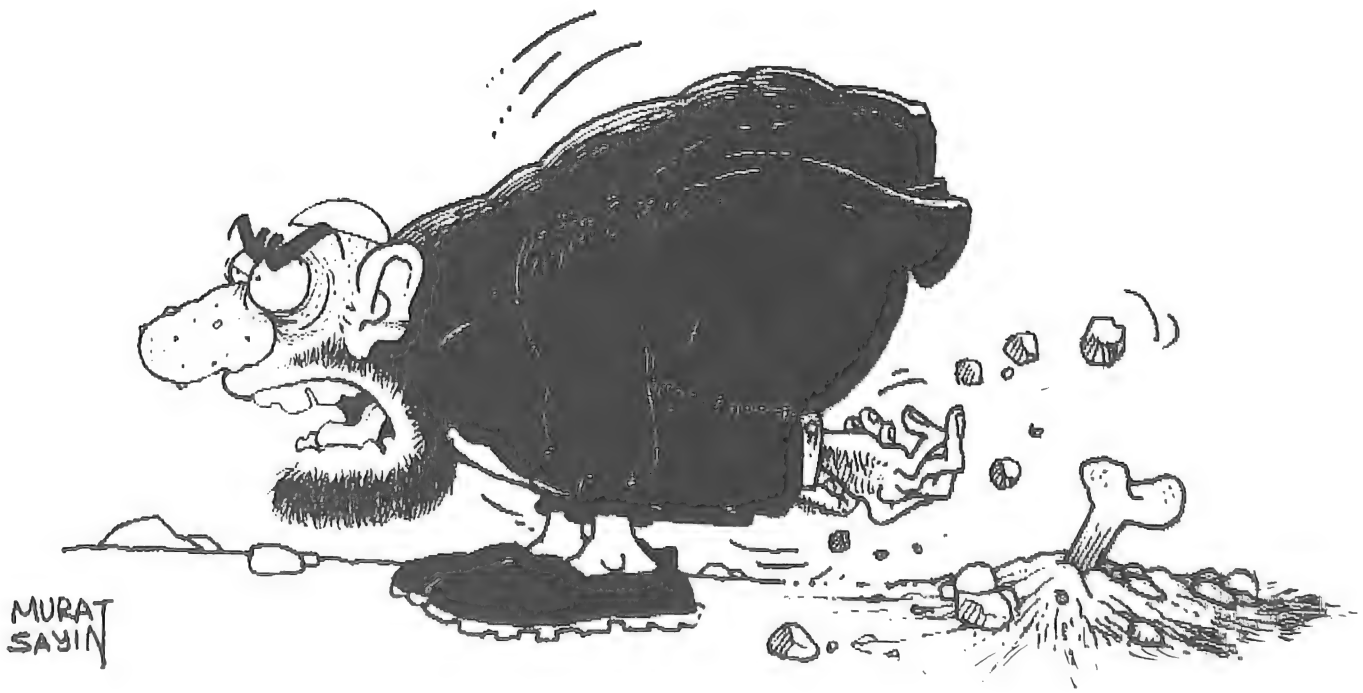

MURAT SAYIN

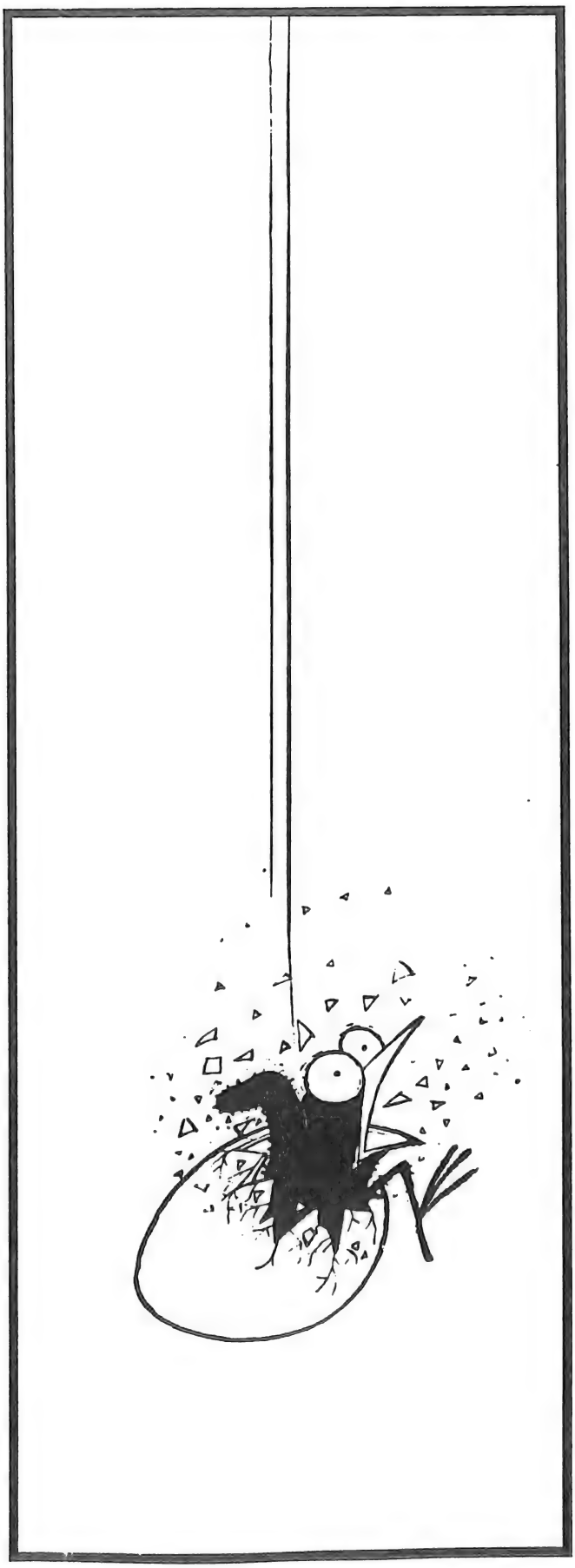

NECDET YILMAZ

KARİKATÜRİST ANEKDOTLARI

■

YENER ÇAKMAK

■

ÇAYLAK TEVFİK

1843'te İstanbul'da doğdu. Kapı Çuhadarlığı ve Gümrük Tahsildarlığı yapan Mustafa Ağa'nın oğludur.

Musahhihlik (düzeltmenlik) ve muharrirlikle (yazarlık) gazeteciliğe girdi. Bursa mektupçu yardımcısı, İzmit Tahrirat müdürü oldu. Bursa ilinde memurluk yaptı. Birçok memurluklardan sonra İstanbul Temizlik İşleri Müdürü oldu.

Kendi söylediğine göre; iki-üç yaşlarında, İstanbul Çamlıca'daki evlerinin bahçesinde, kırmızı renkli elbisesiyle oynarken, kırmızı renge tebelleş olan bir çaylağın saldırısına uğramış.

Bu anı bilinç altına yerleşmiş ve onu çok etkilemiş olacak ki, 1876'da çıkardığı mizah dergisine **Çaylak** adını verdi. Çaylak dergisinin Türk mizah edebiyatı tarihinde önemli bir yeri vardır.

ÖLÜMÜNDE DE, ÇAYLAK ONU YALNIZ BIRAKMADI

ÇAYLAK TEVFİK adıyla tanınan yazar, mizah gazetesi yayıncısı Mehmet Tevfik (1843-1892); söylendiğine göre çocukluğunda olduğu gibi bir başka çaylağın saldırısına cenaze töreninde, tabutunun içindeyken uğramış...

Çamlıcalı Tevfik Bey'in cenazesi, Yalnız servideki Çakal dağı mezarlığına gömülürken, bir çaylak tabutunun baş yanındaki kavukluk tahtasına geçirilmiş Çaylak Tevfik'in kırmızı fesini kapıp kaçıvermiş.

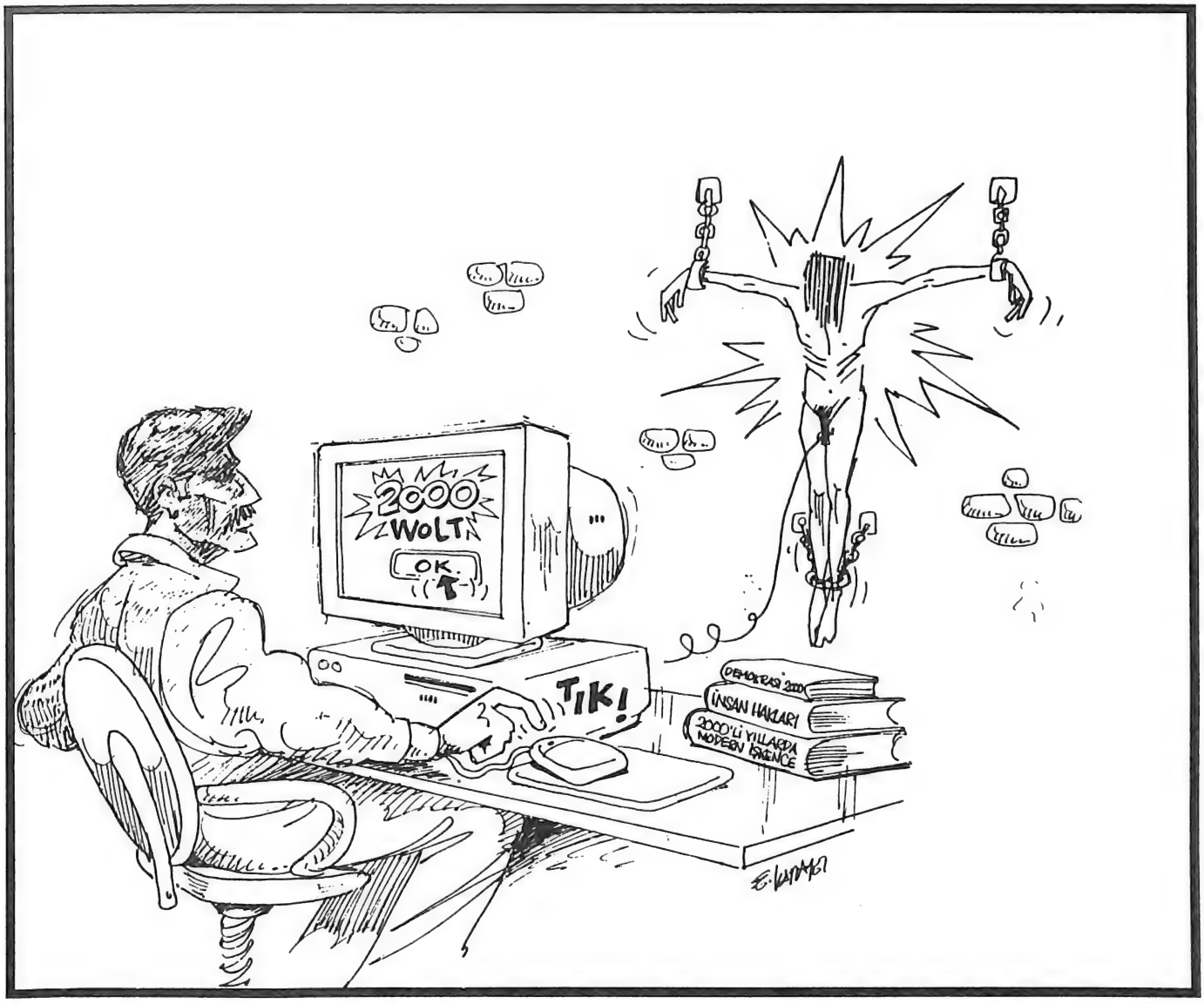

ERDOĞAN KARAYEL

SEÇKİN TEMUR

İKİNCİ MİLENYUMUN ÖTEKİ ADI : İKİNCİ MEPHISTO

MÜMTAZ İDİL

Adı milenyuma çıkan, iki bine dönmeyen bin yılımızda, birinci bin yıla damgasını vurmuş olan Mephisto, yeni bir kimlikle ortalarda dolaşacak.

Hayır, bu bir falcılık değil, Nostradamus kehaneti de değil, zorunluluk.

Faust yok artık!

Mephisto kimliğini ve kişiliğini satın aldığı Faust'u da içinde barındırarak, yeni bir kimlikle karşımızda.

Adı Mephisto olmasa da, karşımızdaki bin yıla damgasını vuran "deccal"in ta kendisi!

Satın almaya artık ihtiyacı da yok, çünkü ruhunu satmak üzere hazır milyonlarca "müşterisi" var.

Çünkü kimlik artık değişti. Mephisto kötü bir insan değil, şeytan değil... Sıradan bir yaratık...

Geçmiş bin yılın "erdemlerini" değiştirip yeniden insanlığa sunan bir kavram. Soyut olmasına soyut ama insan kimliği üzerinde somutlaşabiliyor.

Bir tek Faust'a ihtiyacı yok artık, çünkü binlerce Faust yaratmış, bir baka deyişle, satın almış durumda.

Mephisto!..

Adı mutlaka bu olmayacak, ama aramızda hep dolaşacak.

Thomas Mann veya Goethe gibi birileri çıkıp onun öyküsünü de yazacaklar, ama daha "insancıl" çizgilerle. Bizden biri oldu artık o ve aramızda dolaşmasını yadırgamıyoruz, yadırgamayacağız da.

Geçtiğimiz bin yılda Faust, en basit anlatımıyla, insanın ruhunu şeytana satmasının trajik anlatımı olarak edebiyat darihine geçti. Önce Christopher Marlowe yazdı, ardından Gothe ölümsüzleştirdi sonra da Thomas Mann Faust'tan da öte, Mephisto'nun asla ölmeyeceğini kanıtlarcasına yeniden yazdı. Çünkü binlerce kahramandan biriydi Faust ve asıl işlenmesi gereken Mephisto'ydu.

Geçen mileryumun Faust'u aslında masum bir istekle Mephisto ile anlaşma imzalamıştır: "Zevk". "Eğer rahatlayıp köşeme çekilirsem, bu benim sonum olsun. Kendimden hoşlanmamı sağlayacak kadar bana dalkavukluk edip beni kandırırsan, beni zevkle aldatabilirsen, bu benim son günüm olsun. Bir an, çok güzelsin dersem, beni zincire vurabilirsin. O zaman mahvolmaya razıyım."

Ne kadar masum istekler değil mi?

Şimdi öyle mi ya? Ama artık yeni milenyumumuzda Fasut ile Mephisto tek kimlikte birleşmiş olacaklar. Bunun hazırlıkları geçtiğimiz milenyumun son yüzyılının son çeyreğinde ipuçlarını verdi bile. Ne artık şeytan Mephisto'dur ne de kurban Faust. Artık Mephisto'dan değil, Faust'lardan korkmak gerek.

Ruhunu satmaya hazır bir insan, satın almak için hazır bekleyen şeytandan çok daha tehlikelidir.

Mistik anlamda da, gerçek anlamda da...

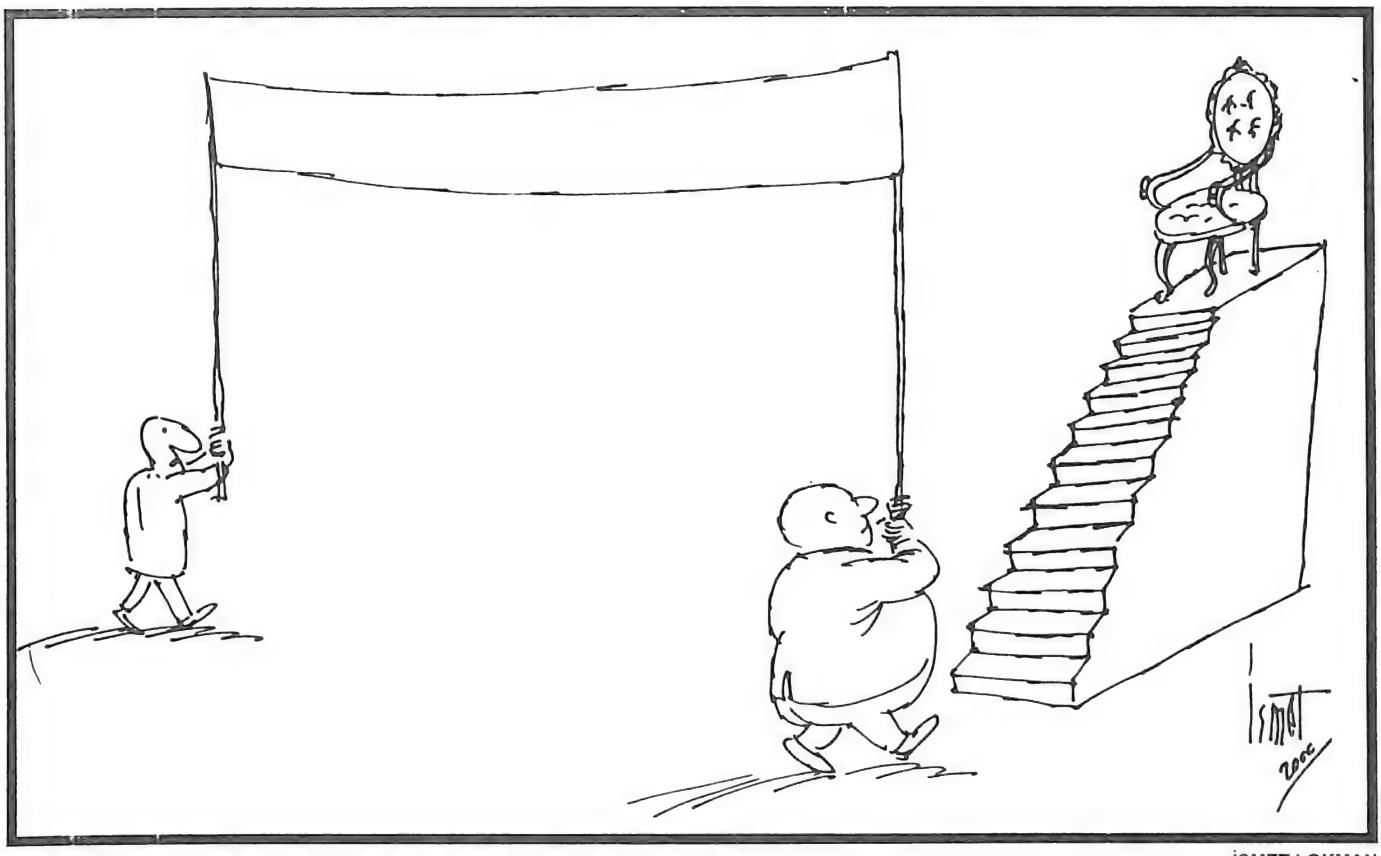

İSMET LOKMAN

CEM KENAN ÖNGÜ

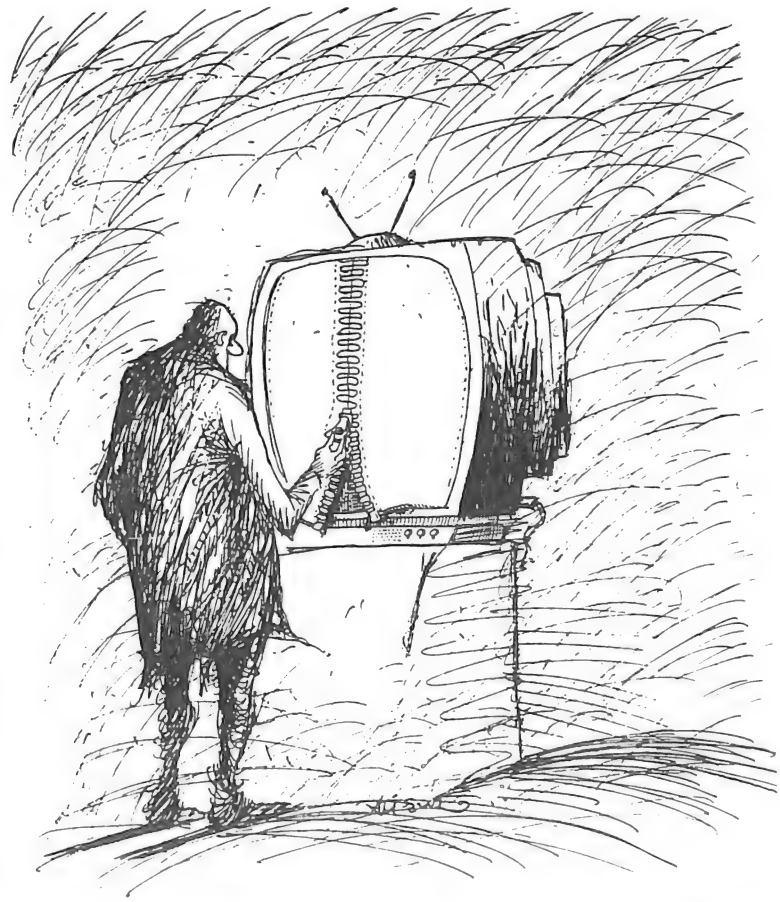

ALI ŞUR

KARİKA TÜRKÜCÜ

•

Hıyar Tarlası

BÜLENT OKUTAN

Karabük'te çocukluğumuzun geçtiği yıllarda rahmetli anneannem, arka bahçeye 3-5 karık hıyar ekerdi. Yazın taze taze yensin ve bir de hıyara para vermeyelim diye. Hıyarlar biraz büyümeye başlayınca bahçeye danaburnu dadanırdı. Genç sebze fidanlarına zarar verirmiş. O bize öyle söylerdi. Çözüm olarak da; kümesteki tavuk ve horozları azad ederdi. Bu özgürlüğün bedelsiz olmadığını bilen hayvanlar, dana burunlarına korkunç bir savaş açardı. Kimbilir belki de onlara göre çok lezzetli olurdu. Böylece hıyar fidanları danaburnu denen yaratıktan bizim çilli ailesinin mücadelesi ile kurtulurdu. Bir de rahmetli, aman çocuklar derdi. "Küçüklere el sürmeyin ki acımasınlar ve eğri büyümesinler" O yıllarda dünya hormon denen nesne ile tanışmadığından o hıyarlar çok natürel olurdu. Evde yapılmış yoğurt, özüm özüm özenir ve bazı hıyarlar ince ince doğranırdı içine. Yine bahçenin bir başka köşesinden toplanan dereotu kıyılırdı üzerine, biraz da zeytinyağı. Yapılan o güzelim cacığı henüz rakının tadını bilmeyecek kadar küçük olduğumuzdan, tereyağlı bulgur pilavı ile iyi ederdik. Ne güzeldi o çocukluk yılları ve o hıyarlar...

Aradan tam kırk yıl geçti. Şimdiki yıllarda ziraat anlayışı çok farklı, teknoloji çok değişti. Çok gelişti. Toprağa adam ekiyorlar. Filiz versin diye. Üzerine de fındık kırıyorlar. Hak yolu diye. Seçilmiş bu tohumlardan şeriat fidanlarının boy vermesini, meyve ile dolmasını bekliyorlar. Hoş, bu meyvelerin ne salamurası olur ne turşusu ve ne de cacığa doğranır ya, o da ayrı mesele.

Yazıyı kaleme alırken toprağın altından 4-5 düzine ceset çıkarılmıştı. Vahşetin böylesine ne denir bilemiyorum. Güvenlik güçlerinin istihbaratına göre en verimli toprakların Çukurova ve Konya ovası olduğu söyleniyor. Müstahsillere duyurulur. Bilemeyiz daha filizlenip çıkmayı bekleyen kaç kişi bu cennet vatanın toprakları altında.

Türkiye için en ciddi tehlikenin şeriat olacağını hep yazdık hep çizdik ama ne hayırsa iş başındakiler her defasında mikrofonların karşısına geçip filozof edasıyla "Türkiye asla İran olmayacaktır" dediler. Bu dileklere ve temennilere biz de katılıyoruz ama, kantarın topunu da bırakmamak gerekir. Bazı dış kaynaklı irtica militanları, başbakanlıkta en stratejik konumda, yandaşlarına bilgi sızdırıp devleti zaafa uğratıyorlar siz hâlâ "koynumuzda yılan beslemişiz. Oysa bu Abdulmuttalip bey ne kadar kibar ve iyi bir insandı" diyerek işi hafife alıyorsunuz. Adam sarık bağlayıp şalvar ve takunya giyip tespihle dolaşacak değil ya... İşi casusluk... Tabii ki takiyye yapacak. Diyarbakır'da yakalanan bir başka militan da "Muhtardan milletvekiline kadar örgüte yardım edenler var" demiş. Bu kehanet değil ki, girin bakın meclise, ayrıca kaç tane de müstahsil var. Ayda 2-3 milyar maaş vererek beslediğimiz... Siz sarıklı, takunyalılardan korkmayın onlar tohum, tohum... Bu müstahsiller için malzeme...

Estagfurullah örgütünün 20 ay önce toprağa gömdüğü bu tohumlar neredeyse hıyar filizi gibi filiz verecekmiş amma siz hâlâ Avrupa Birliği'nin hayalleri peşindesiniz. Aman ha! Avrupa, İran patentli bir şeriat devletini yanına bile yaklaştırmaz. Yüzüne bile bakmaz. Biliyorsunuz.

Koalisyonumuzun en nadide Başbakan ve yardımcıları lütfen titreyin ve kendinize gelin, biz bu ülkeyi sokakta bulmadık. Bu demokrasi ve laisizm için parçalara ayrıldık. Ama yılmadık. Olayın sıcaklığı yaşanırken, kendilerine islami yazar grubu gibi bir ünvan veren gerici kalemler gazetelere konu hakkında "konunun fazla abartıldığını filan yazarak yumuşak bir izlenim vermeye çalışıyorlar" haberiniz olsun.

Birkaç örnek vermek gerekirse, muhterem abdulfehmi aydınların öldürülmesi ve bombalanması ile ilgili görüşünü dile getirirken "Bu olayların faillerinin ilanında hemen karar vermeyin bu bazı zihniyetlere kolaylık sağlar" demiş. Yeni Asya'dan Kazım isimli biri "Bunlar ölmüş kişilerin kredi kartı ile alışveriş yapacak kadar acemi mi?" diye sormuş. Ayrıca sanki biliyormuş gibi!.. Örgütün çok sağlam bastığını, bazı mihrakların bu örgütün adını kullandığını öne sürmüş. Milli Jurnalden Ali Haydar olayları potpuri olarak niteleyip "Pek de inandırıcı gelmiyor" gibi bir demeç vermiş. Yeni Şafak Ceride'sinden Ebu Kekeç "18 yıldır profesyonelce çalışan örgütün böyle amatörce işler yapacağından" kuşkuluymuş. Akit'in baş yazarı Abduş ise "Korkarım bu olaylardan yola çıkarak birileri irtica senaryoları üretecek." buyurmuş. Ahmed Sait isimli biri olayları gündem saptırma diye nitelendirirken Yeni Asya'dan bir başkası "Bu adı geçen militan isimlerinin uydurma olduğunu" söylemiş; bak, bak bak!..

Bu örnekleri ve demeçleri çoğaltmak mümkün ama netice olarak hepsinin işlediği temanın özetinde "irtica ile barışık kalmak ve onları gücendirmemek" yatıyor. Bu arada devletin güvenlik güçleri ile istihbarat birimlerini de yalancı çıkarmak suretiyle örgütün masumiyeti hakkında ileri geri mesajlar veriyorlar.

"Muhterem abiler, bizimkiler zinhar profesyoneldir, Elimallah. Bak, bomba filan koyarlar ona bişi demiyoz. Aydınları filanda yakarlar ona da eyvallah. Emme domuz bağından inan ki anlamazlar. Bunlar ilerici ve uygar mihrakların animasyonudur. Valla hül Azim. Billa hül kerim."

İnsan hakları savunuculuğu yaparken bu öldürülmüş veya diri diri gömülmüş insanların, örgütün sempatizanları ve davadan dönmüş olan masum insanlar olduğu bir gerçek ama cinayet şebekesinin de Orta Çağ karanlıklarından gelen vahşi yaratıklar olduğu iğrenç bir gerçek. Bu olaylardan yola çıkarak çok sıkı tedbir alınması zarureti vardır. Tehlikenin henüz geçmediği açıktır. Bunun için de beyni henüz sulanmamış ülkesini seven, olayların üstüne cesaretle gidecek, her mikrofonu televole mikrofonu sanmayan görevlilere gereksinim vardır.

Bu örgüt Türkiye'de bayrak açarak amacına ulaşamayacağını anlamış olmalı ki kendilerine dirsek temasında olanları ve gönül verenleri feda ediyor diye düşünmeyin. Çağdışı kalmış olduklarına bakılırsa, toprağa ekip ürün almayı bekliyor olmalılar. Yandaşlarına; günün birinde ölüm tarlalarından şeriat filizlerinin çıkıp, ağaç olup meyvelerini toplama müjdesi veriyorlar. Ama görüyorlar ki pisi pisine öldürülen bu insanların üzerinde soğan bile yetişmiyor.

Ortaçağ zihniyeti taşıyan bu müstahsillere birileri Çengelköy tohumu vermeli ki ölülerin filiz vermesini boşuna beklemesinler. Hıyar ekip, hıyar biçsinler...

Bu sayıda 40 yıllık bir nostalji ile, hıyar tarlasına girip ölüm tarlalarında nokta koyduk. 82 aydır çıkan bu dergideki dostlarımızla bir bardak rakıya dilimiz döndüğünce "Bir hane hicaz peşrev" çektik. Ama bazı muhabbetlerde kayda aldıklarımız da kendimiz yaşamış gibi davranıp ve yazıp kıyak çekmedik. Saygı ile ithaf olunur.

GÜZ '99 / SAYI 19

Gül Diken

MİZAH KÜLTÜRÜ DERGİSİ

İçindekiler

Yayın yönetmenliğini Turgut Çeviker'in yaptığı Güldiken mizah kültürü dergisinin Güz'99 sayısı karikatür sanatımızın değerli ustalarından Ferruh Doğan özel sayısı başlığı altında mizah ve karikatür severlerin beğenisine sunulmuştur. Güldiken mizah kültürü dergisi Ferruh Doğan'ın karikatürleri, yaşamından kesitler, dostlarıyla birlikteliği, kültür ve sanat adamlarının Ferruh Doğan'la ilgili yorumlarıyla dopdolu. Böylesi güzel ve keyifli çalışmadan dolayı başta Turgut Çeviker olmak üzere emeği geçenleri kutluyoruz.

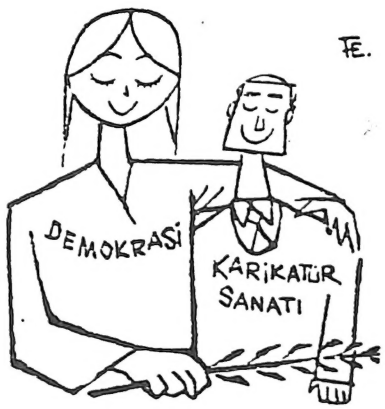

"Bildim"

Dünya, 20.3.1962.

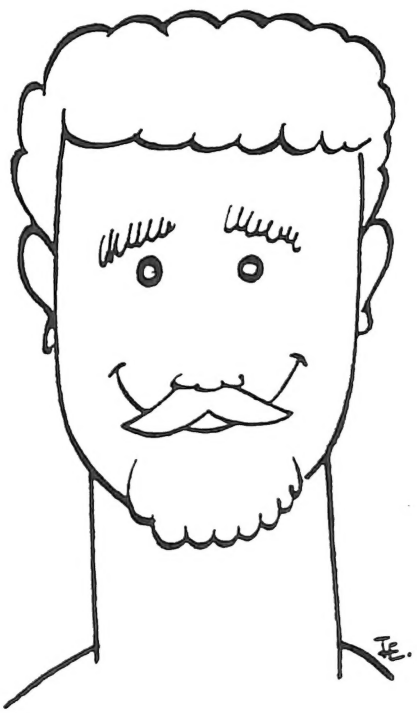

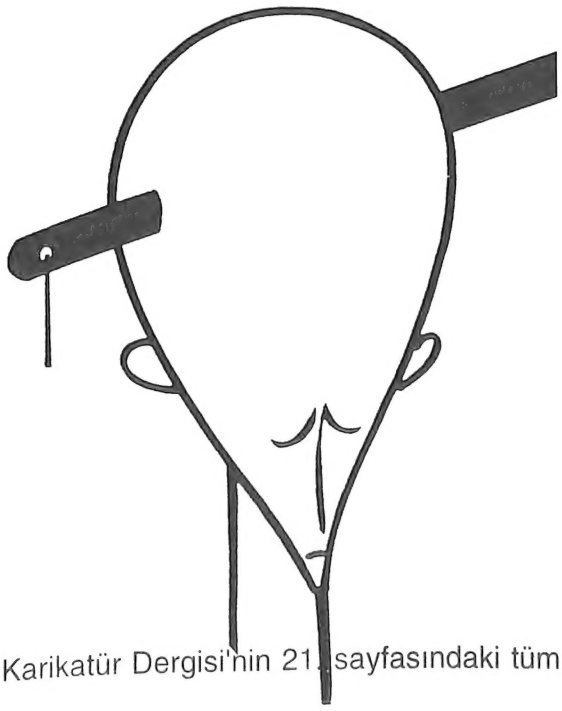

Semih Poroy, Cumhuyet, 11.3.1984.

Karikatür Dergisi'nin 21. sayfasındaki tüm çalışmalar Güldiken mizah dergisi güz sayısından alınmıştır.

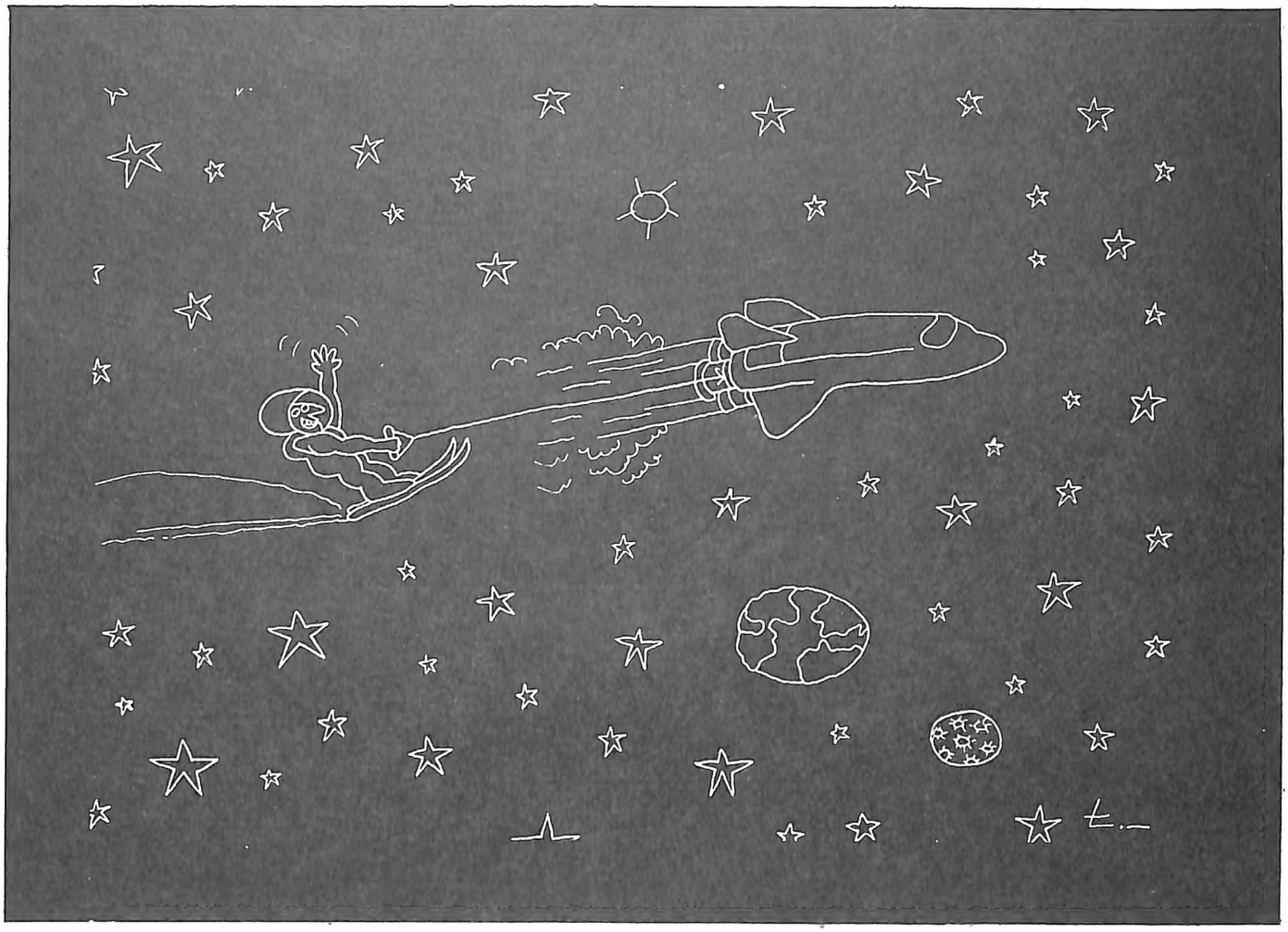

TAYFUN AKGÜL

ÇEVREMDEKİLER — GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU

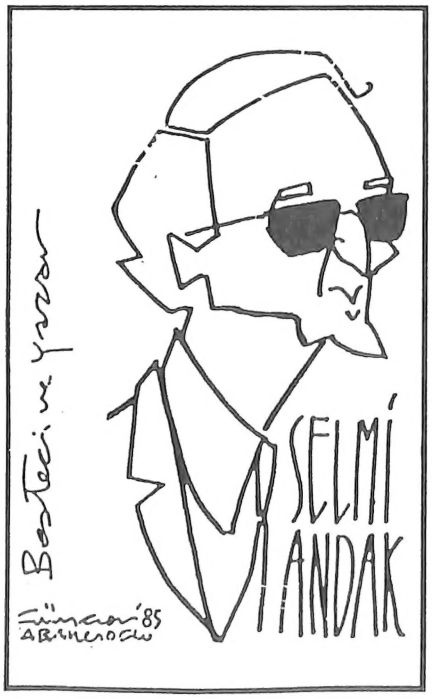

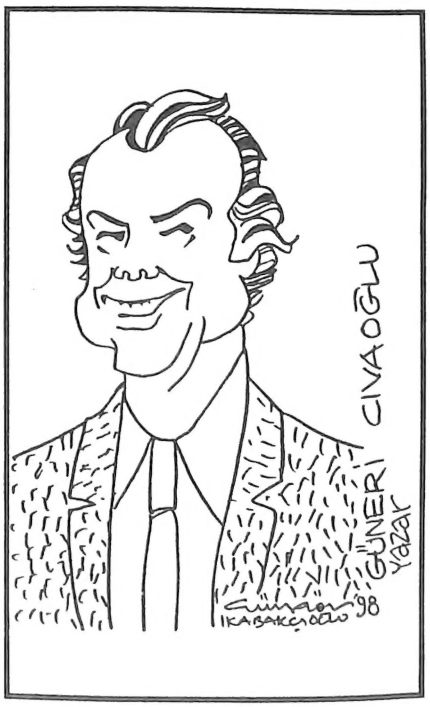

AHMET ERKANLI

Türkiye'de karar verme konumunda olan kişiler niçin gazetemizi okur?

Çünkü gerek duydukları bilgileri objektif olarak sadece gazetemizde bulabilirler.